

Sygn. akt V CSK 598/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa K. [...] z siedzibą w D.

przeciwko G. M. i R. P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda 3600
(trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanych G. M. i R. P. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 marca 2013 r. należy zważyć, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparli na przesłankach uregulowanych w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Przesłanki te nie zostały spełnione.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżących rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob.: postanowienie SN z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08, niepubl.; postanowienie SN z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07, niepubl.). Skarżących obciążał

obowiązek przedstawienia odrębnej i pogłębionej argumentacji prawnej wskazującej na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zawierającej szczegółowy opis tego, na czym polegają poważne wątpliwości interpretacyjne (por. postanowienie SN z dnia 8 lipca 2009 r., sygn. akt I CSK 111/09, niepubl.; postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2008 r., sygn. akt II PK 220/08, niepubl.). Skarżący odnieśli przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania do potrzeby wykładni art. 382 k.p.c., art. 378 § 1 k.p.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. jako wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Skarżący przytoczyli trzy orzeczenia Sądu Najwyższego w tym zakresie, które jednak nie potwierdzają tezy o podnoszonych rozbieżnościach. Wykładnia powołanych przez skarżących przepisów była przedmiotem wielu rozstrzygnięć Sądu Najwyższego i jako jednolita nie wymaga dalszych rozważań (zob. m. in.: wyrok z dnia 19 czerwca 2013 r., sygn. akt I CSK 639/12, niepubl., wyrok z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt III CSK 70/12, niepubl., wyrok z dnia 21 lutego 2013 r., sygn. akt IV CSK 463/12, niepubl., wyrok z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt III CSK 48/12, niepubl., wyrok z dnia 13 czerwca 2012 r., sygn. akt II CSK 614/11, niepubl., postanowienie z dnia 2 lutego 2012 r., sygn. akt II CSK 303/11, niepubl., postanowienie z dnia 21 września 2011 r., sygn. akt I CSK 652/10, niepubl., wyrok z dnia 2 czerwca 2011 r., sygn. akt I CSK 581/10, Biuletyn SN 2011, nr 9, s. 11, postanowienie z dnia 20 stycznia 2011 r., sygn. akt I CSK 203/10, niepubl., wyrok z dnia 23 czerwca 2010 r., sygn. akt II CSK 689/09, OSNC Zbiór Dodatkowy nr B/2011, poz. 28, wyrok z dnia 10 lipca 2009 r., sygn. akt II CSK 65/09, niepubl., postanowienie z dnia 11 grudnia 2007 r., sygn. akt II CSK 350/07, niepubl., uchwała 7 sędziów SN, zasada prawna, z dnia 31 stycznia 2008 r., sygn. akt III CZP 49/07, OSNC 2008, nr 6, poz. 55, Biuletyn SN 2008, nr 1, s. 13).

Powołanie się we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłankę uregulowaną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni (por. m. in.: postanowienie SN z dnia 8 marca 2002 r., sygn. akt I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; postanowienie SN z dnia 10 stycznia 2003 r., sygn. akt

V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Skarżący oczywistą zasadność skargi kasacyjnej odnieśli do naruszenia norm prawnych uregulowanych w art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., ale przedstawionym uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wykazali rażącego naruszenia prawa przez Sąd Apelacyjny, zwłaszcza z uwagi na zakres ponownego rozpoznania sprawy przez ten Sąd, przebieg postępowania apelacyjnego i możliwość dokonania kontroli kasacyjnej.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

[aw]